२८६ Thana 20/5/22
५३८०

मुरली

(... तस्करा हातीं)

अधरिं धर मुरली

...दा । सेवुं दे तव गानानंदा ॥

...ा । गाइ स्नेहाच्या संगीता ॥ धृ ॥

...गुंगवी मंजु मनोरंगा ॥

गोविंद गीत...

...या । अखिल हृदयांच्या हे हृदया ! ॥

...ना । मदिय करुणा, करुणारमणा ॥

मुर...

... । प्रीतिचा तान्हा विरह रडे ॥

... । कुठें हो जाय प्रीति-जननी ॥

...कामनांचा नाचुन पिंगा ॥

लेखक--कवि ... वृत्तिच्या भ्रममय भिंगोऱ्या ॥

...ळणें । दीन हृदयाचें गहिंवरणें ॥

प्रकाशक--द... ...णें । जीव-विहगाचें चिवचिवणें ॥

... । स्फुंदणें श्रद्धेचें मुग्ध ॥

प्रभो ! ...न्य । करुण हृदयाचें कारुण्य ॥

प्रेमसुख ...ते । जाणणें माझें तळमळतें ॥

हृदिं क... ...मज नुमज । वत्सला तुला सर्व समजे ॥

हंबरे कोण ? कोण हृदयिं माझ्या नृ अधरिं धर मुरली महाराजा ॥

REFBK-0005637
REFBK-0005637
५६७५

प्रीतिची भिक्षा । भिक्षा मागाया । हिंडलो जगा जवळ वाया ॥
मला जग कळलें । कळलें तें स्वार्थी । भिकारी मजसम प्रेमार्थी ॥
म्हणुन तुज शरण । शरण मायबापा । विश्व-प्रियकरा प्रेमरूपा ॥
कंठिं धरिलें तूं । तूं अपरंपार । नतांच्या दुःखाचे हार ॥
शिरीं धरिलें तूं । तूं अघटित विकट । जगाच्या पापांचे किरिट ॥
असा तूं सदय । सदया मज तार । भडकला मन्मानस-कहर ॥
तुजविणे कवण । कवण मला आतां । अनंता प्रसन्नता देतां ॥

*
* *

गान गाण्याचें । गाण्याचें स्थान । मन्मनःश्रीचें कुंजवन ॥
सदिच्छा वेली । वेलि हंसत सुटल्या । गुदगुल्या त्यांस जणूं झाल्या ॥
वेलिवर शोभा । शोभा उपरतिच्या । शोभल्या विरक्ति-राजीच्या ॥
राजिच्या स्कंधीं स्कंधीं भक्तीच्या कळ्या । उमलल्या भावनांच्या ॥
कळ्यांतुन फुलल्या । फुलल्या प्रीतीच्या । हांसऱ्या लक्ष्मिवसंताच्या ।
लक्ष्मिकर कमलीं । कमलिं लालसांचा । भ्रमे गुंजावर भृंगांचा ॥
लक्ष्मिच्या पुढतीं । पुढति वासनांचा । नाचतो नाच मयूरांचा ॥
लक्ष्मिला प्रार्थी । प्रार्थी करुणेचा । प्रेमभर कोकिळ ग[illegible]चा ॥
लक्ष्मिवर छत्र । छत्र चंद्रिकेचें । धराया तारा-मोत्यांचें ॥
चंद्र ये उदया । उदया पुण्याचा हिमालय हांसे हास्याचा ॥
धबधबा पडतो । पडतो मौजेचा । नभांतुन जणुं नभगंगेचा ॥
धबधबा चंद्र । चंद्रकांति फेन । तारका-तुषार श्रीमान् ॥

चमकते रजनीं । रजनि भालचंद्रा । सुंदरा लोभवि चंद्रेंद्रा ॥
वनावर वाहे । वाहे धवलांगा । मनोरम ज्योत्स्नेची गंगा ॥
वनांतुन धांवे । धांवे भवभंगा । ज्ञानकालिंदी जगदंबा ।
क्रोध फूत्कार । फुत्कारुन थकला । काम-कालिया क्लांत झाला ॥
कामना गोपी । गोपी सकल जमल्या । वृत्तिंचा गोप [illegible] ॥

*
* *

लाजवित चंद्र । चंद्र लोचनांचे । हांसवि [illegible]
नाचवित स्मरण । स्मरण चुंबनाचें । खेळावत कटाक्ष मदनाचे ॥
पातली माझी । माझी उत्कंठा । तुझी चंद्रावळ वैकुंठा ॥

*
* *

दुजी ही कवण । कवणश्री आली । वनश्री यत्श्रीनें खुलली ॥
प्रभा गमली ही ॥ ही सुंदर साची । सकल सुंदरिंच्या हास्याची ॥
महन्मधुराही । ही लीला त्यांची । सकल ललनांच्या नयनांची ॥
[illegible]विलि कविनें । कविनें ही जाणा । रमणिंच्या शब्दांची वीणा ॥
कसा शोभे हा । हा यत्हस्याचा । आरसे महाल मदनाचा ॥
कसा शोभे हा । हा सौंदर्याचा । महोत्सव यत्तारुण्याचा ॥
हिच्या तनुच्या या । या कुंजावरती ! सुखालिंगन वेली झुलती ॥
वेलिवर गाल । गाल हिचे हंसरे । बहरले गुलाब प्रेमभरें ॥
प्रेमरस प्याया । प्याया गालांचे । भृंग उडतात चुंबनांचे ॥

REFBK-0005637
REFBK-0005637

हिचे हे गाल। गाल हांसतात। फुलें काव्यांची फुलतात ॥
निरर्गल हास्य। हास्य हिचें उठलें। जगाच्या गालावर नटलें॥
हिच्या हास्याचें । हसूं तदा झालें। जगत् यत् हास्याला हंसलें॥
करिति यन्नयन । नयन प्रेमचाळे। अनिर्वचनीय मौज उधळे॥
हिचे हे नयन। नयन नटत फिरती। जगाच्या नयना गुंगविती ॥
जगाचे नयन। नयन उडत येती। हिच्या नजरेवरती झुलती ॥
जगाचे नयन । नयन हेच दीप। केलि दीपांची महिराप ॥
तींत यन्मूर्ति । मूर्ती भूषविली। आरती किर्तीची केली ॥
हरीचा अधर । अधर मधुर मेवा । हिनें नैवद्याला घ्यावा ॥
हिला कविराया ! ॥ राया ! दिलप्यार॥ अर्पि तव कवितांचे हार ॥
हिला तूं रसिका ॥ रसिका शृंगार ॥ चढव चल काव्यालंकार ॥
हिची करितील ॥ करितिल मग अर्चा॥ पंडितांच्या साऱ्या चर्चा ॥
हिची ही मूर्त ॥ मूर्त किती कांत ॥ असे कां? असाच श्रीकांत ॥
हिचें हें ध्यान ॥ ध्यान कसें शांत ॥ दिसे कां? असाच भगवंत ॥
देइ यत् हास्य ॥ हास्य सदानंद ॥ हंसे कां? असाच गोविंद ॥
हिनें हें सकल॥ सकल सरल विमल ॥ चोरिलें सकला! तव सकल ॥
भक्त हृत् चोरा । चोरा । निःशेष ॥ हिनें हरिला त्वत् संतोष ॥
चोरिलें खचित ॥ खचित हिनें तूतें ॥ त्वदंतर केलें स्वांतरतें ॥
अशी ही कवण? ॥ कवण सबल बाला ॥ जिंकिलें तुला अजिंक्याला ॥
सकलात्मन् देवा ! ॥ देवा वनमाले ! ॥ हिला तूं कसें न ओळाखिलें ?॥

अरे ही राधा ॥ राधा गोविंदा ! ॥ तुझी राधा ती मत् श्रध्दा ॥

* * *

वदत तुज शांति ॥ शांति दया धेनु ॥ नादवी नादनटी वेणू ॥
नादल्या तारा ॥ तारा भृंगांच्या ॥ गूंगल्या उडल्या वीणेच्या ॥
नादल्या वीणा ॥ वीणा मंजुरवा ॥ छेड तव पावा गंधर्वा ॥

* * *

घेउनी झोके ॥ झोके पवनांत ॥ वनश्री खेळ गगनांत ॥
पर्णपंखांनीं ॥ पंखांनीं उडते ॥ जणूं ही स्वर्गाला भिडते ॥
स्वर्गिंचे तारे ॥ तारे नभिं खुडिते ॥ तयांचे अलंकार लेते ॥
वनश्री साजे ॥ साजे ताऱ्यांत— नव्हे ताऱ्यांच्या तोऱ्यांत ॥
चंद्रिका चंद्र ॥ चंद्र खिदळतात ॥ भव्य गगनाच्या वाड्यांत ॥
गगनिं या हलती ॥ हलती हांसेचे ॥ मेघ झोपाळे सोन्याचे ॥
चंद्र त्यावर तो ॥ तो बसतो हंसतो ॥ वायु त्याला झोके देतो ॥
नव्हे हा चंद्र ॥ चंद्ररूप विमलें ॥ मला मुख देवाचें गमलें ॥
खालीं ॥ खालीं वाकवुन ॥ हंसे प्रभु जगास पाहून ॥
दोबा ! ! चांदोबा बाप्पा ! ॥ हरीचा घेउन जा पापा ॥
चांदोबा ! चांदोबा देवा ! ॥ हरीचा ऐकुन जा पावा ॥
सि कां? स्वर्गी । स्वर्गि स्वर्गराज ॥ हरीच्या प्रेमाची मौज ॥
धन्य ही सुषमा ॥ सुषमा अभिरामा ॥ अनुपमा ही जन मनोरमा ॥

सुंदरी सृष्टि ॥ सृष्टि नटे रुचिरा !॥ सुंदरा ! तूं नट बन्सिधरा ॥!

*

* *

किरिट निज शीर्षी ॥ शीर्षी चढवीव ॥ तुझी मग मुरली वाजीव ॥
कुंडल श्रवणीं ॥ श्रवणीं डोलीव !॥ तुझी मग मुरली वाजीव ॥
स्मिताळा वदनीं ॥ वदनीं राजीव ॥ तुझी मग मुरली वाजीव ॥
प्रीतिला नयनीं ॥ नयनीं साजीव ॥ तुझी मग मुरली वाजीव ॥
हृदयिं वनमाला ॥ माला शोभीव ॥ तुझी मग मुरली वाजीव ॥
राधिका जवळी ॥ जवळी लाजीव ॥ तुझी मग मुरली वाजीव ॥
रम्य तूं देवा ॥ देवा तव पावा ॥ रम्य कुंजांतिल देखावा ॥
दर्शनास्तव हें ॥ हें भगवच्चित्र ॥ चितारा चित्त चवकटींत ॥
चित्तगत विभुतो ॥ तो तन्मयतेनें ॥ स्तवूं या सोहं-स्तोत्रानें ॥
होउं या कृष्ण ॥ कृष्णरूपिं रमत ॥ गाऊं या अहंब्रम्हगति ॥

*

* *

रुचे मज देवा ! देवा ! प्रेमपर ॥ तुझा आनंद निर्विकार ॥
रुचें मज देवा ! ॥ देवा ! क्लेशहर ॥ तुझें सौंदर्य निराकार ॥
रुचें मज देवा ! ॥ देवा ! शांतकर ॥ तुझें गांभिर्य निर्विकार ॥
रुचें मज देवा ! ॥ देवा ! हृन्मधुर ॥ तुझें दिव्यत्व ओज रुचिर ॥
रुचें मज देवा ! ॥ देवा ! तूं सगळा ॥ तुझा इतिहास मला कळला ॥
झलितां नयनीं ॥ नयनीं त्वतध्यान ॥ होइ निर्भान मनोभान ॥

झेलितां भाळीं ॥ भाळीं त्वच्चरण ॥ भावना येती गहिंवरुन ॥
झेलितां वदनीं ॥ वदनीं त्वत्स्तवन ॥ विकारां मिळे समाधान ॥
झेलितां श्रवणीं ॥ श्रवणीं त्वत्‌गान ॥ वासनांचें लागे ध्यान ॥
झेलितां हृदयीं ॥ हृदयीं त्वत्प्रेम ॥ कामना होती निष्काम ॥
सहज साधे तो ॥ तो प्राणायाम ॥ शांत होतो आत्माराम ॥
जल्पना मिटुनी ॥ मिटुनी मायेची ॥ कल्पना कळे समाधीची ॥
गळूनी जाई ॥ जाइ अहंभाव ॥ जीव तो होइ देवदेव ॥

*

* *

देवदेवा ! मीं ॥ मीं देउळ तुमचें ॥ बांधिलें करुणा काव्याचें ॥
ज्यावरी चित्रें ॥ चित्रें दुःखाचीं ॥ कोरिलीं रडल्या हृदयाचीं ॥
त्यामधें विरह ॥ विरह बुद्बुदांचें ॥ लाविलें झुंबर अश्रुंचें ॥
बांधिले मग हे ॥ हे सुखमखराचे ॥ आरसे आत्मपुण्यतेचे ॥
नादती घंटा ॥ घंटा नादाच्या ॥ तुझ्या भजनाच्या छंदाच्या ॥
चढविला कळस ॥ कळस सुवर्णाचा ॥ अलौकिक विषय विरागाचा ॥
पाहिजे आतां ॥ आतां ध्वज साचा ॥ उभारा भक्तीभावाचा ॥
वदनिं फुत्कार ॥ फुत्कारित सतत ॥ कामना-फणा डोलवीत ॥
देवळां आंत ॥ आंत हृदय राजा ॥ खेळतो मनोनाग माझा ॥
धरुनि सद्रूप ॥ रूप देवराज ॥ आज या नागासनिं राज ॥
वाजवित मुरली ॥ मुरली मौजेंत ॥ बैस मग नाग प्रभावळींत ॥
नाहितर गात ॥ गात हृषीकेशी ॥ नाच या नागाच्या शीर्षीं ॥ !

नृत्य गीतानें ॥ गीतानें थकवा ॥ तुला येइल देवा! तऱ्हां ।
शेषमंचाकिं या ॥ या केवळ होई ॥ योगनिद्रेंत शेषशाई! ॥

*

* *

येउद्यां स्वारी ॥ स्वारी प्रभु! तुमची ॥ सिद्धता झालि स्वागताची ॥
गुंफिला मधुर ॥ मधुर मजेदार ॥ प्राणवल्लभा! प्राण हार ॥
गुंफिला शीर्ष ॥ शीर्ष शोभनाचा ॥ तुरा जीवीत मौक्तिकांचा ॥
गुंफिला किरिट ॥ किरिट तसा साचा ॥ मदीयायुष्य पिसाऱ्याचा ॥
तुझ्यावर करण्या ॥ करण्याला वृष्टि ॥ फुलविली अभिनंदनसृष्टि ॥
कार्यशुभ केलें ॥ केलें कवितेनें ॥ लाडक्या मम काव्यश्रीनें ॥
सिंचिलें शुद्ध ॥ शुद्ध नवरसांचे ॥ सडे मोदद प्रसादाचे ॥
घेउनी प्रणय ॥ प्रणय रंगलालीं ॥ रंगविल्या सुरंगवल्ली ॥
कमानी रचिल्या ॥ रचिल्या सूक्तांच्या ॥ पूतपुण्याहवाचनाच्या ॥
लाविल्या कदली ॥ कदलिस नच तोटा ॥ कवीचा कल्पसिबाग मोठा॥
सज्ज हा केला ॥ केला प्रभुराया ॥ मनोरथ रथ तुज मिरवाया ॥
अनाहत नाद ॥ नाद हींच तूर्यें ॥ नादतिल संतत माधुर्यें ॥
नाचतिल छंदें ॥ छंदें तुझ्यापुढें ॥ माझिया दैवाचे वांडे ॥
उतावीळ इच्छा ॥ इच्छा मम भारी ॥ उभ्या ओक्षणां नेत्रद्वारीं ॥
उतावीळ दृष्टि ॥ दृष्टी मम फार ॥ उभ्यादर्शना हरोहार ॥
स्तुतींनो! याग ॥ याग काग उशिर ॥ करा प्रभुचा जयजयकार ॥
शारदा माझी ॥ माझी तर सुगुण ॥ गातसे कधिं पासुन गान ॥

उठा ! व्हां सिद्ध ॥ सिद्ध नमस्कारा ॥ द्यावया प्रभुला सत्कार ॥
विचारीं गर्क ॥ गर्क किती तर्क ॥ कराया हारिला मधुपर्क ॥
सलामी द्याया ॥ द्याया तुज भूपा ॥ आमुच्या जवळ नाहिं तोफा ॥
झडाया मुजरे ॥ मुजऱ्यांची फेर ॥ आमुच्या जवळ न दलभार ॥
...नूरे ! आम्ही ॥ आम्ही परतंत्र ॥ कशाचें नाहीं स्वातंत्र्य ॥
शक्य ती केली ॥ केलि रोशनाई ॥ देवराया ! त्वकर येई ॥
शक्य ती केली ॥ केली आरास ॥ ग्रहण या करी स्वागतास ॥
लागली आस ॥ आस तुझी भारी ॥ पाहिजे प्यास तुझी प्यारी ॥
...सरिले भाल ॥ भाल विभो ! तुझिया ॥ विश्वमूर्तीला वंदाया ॥
...सरिले बाहू ॥ बाहु विभो ! तुझिया ॥ विश्वहृदयाला कवळाया ॥
...सरिले नेत्र ॥ नेत्र विभो ! तुझिया ॥ विश्वरूपाशीं क्रीडाया ॥
...सरिले कर्ण ॥ कर्ण विभो ! तुझिया ॥ विश्व नादांत रंजवाया ॥
...सरिला देह ॥ देह विभो ! तुझिया ॥ विश्व देहास पांघराया ॥
...सरिलें हृदय ॥ हृदय विभो ! तुझिया विश्व मोदाला झेलाया ॥
...से हा प्राण ॥ प्राण चरणशरण ॥ विश्व तारणा ! तार तूर्ण ॥
...र ॥ जीव तुझी कींव ॥ विश्वपालना ! पाव पाव ॥
...ो ॥ आत्मा तव धावा ॥ विश्वलालना ! अंकि घ्यावा ॥
... ॥ मूल धाइ धाई ॥ विश्वमाउली ! कडे घेई ॥
...र्त ॥ वत्स तुझा तान्हा ॥ विश्व धेनुके ! सोड पान्हा ॥
... भवताप ॥ ताप पिला तव या ॥ विश्व पक्षिणी ! करी छाया ॥

*

* *

सुखासुख यांच्या ॥ यांच्या कुंजांत ॥ देहगिरि बागबगीचांत ॥
मुळीं ही नसतां ॥ नसतां सुमवृक्ष ॥ जीव रूपें मग प्रत्यक्ष ॥
कसा देवा ! मी ॥ देवा ! मी फुललों ? ॥ विकाशित कशांतून झालों ? ॥
ज्ञाननिधितुन त्या ॥ त्याउमलत आलों? ॥ कीं कुसुम प्रतिचें बनलों ? ॥
कालगतितुन वा ॥ वा बहरत गेलों ? कीं प्रगट प्राणांतुन झालों ! ॥
चंद्रवत् तिमिरीं ॥ तिमिरिं काय खुललों ? कीं नभीं भास्करसा फुललों ? ॥
महेश्वर नामें ॥ नामें तरु एक ॥ वदति आहे या हृदयांत ॥
त्याच तुरुवर मी ॥ मी संभवलों का ? ॥ जीवरूपानें फुललों कां ? ॥
जीव रूपानें ॥ रूपानें फुलत ॥ फुलत आलों कां मनुजांत ? ॥
फुलें मम फूल ॥ फूल स्वयंचारें ? ॥ विकारें ? ।किंवा सुविचारें ? ॥
फुलें मम फूल ॥ फूल स्वच्छंदें ? ॥ कीं स्वयंछंदा ! त्वच्छंदें ? ॥
फुलें मम फूल ॥ फूल निजानंदें ? ॥ कीं सदानंदा ! त्वन्नंदें ? ॥
कळ्या त्या याच्या ॥ याच्या ज्ञानाच्या ॥ पाकळ्या जणुं विज्ञानाच्या
संपलें फुलणें ? ॥ फुलणें तें याचें ? ॥ कीं अजुन असें फुलायाचें ? ॥
किती हें फूल ? ॥ फूल फुलायाचें ? ॥ चंद्र कीं सूर्य व्हावयाचें ? ॥
किती हें फूल ? ॥ फूल फुलायाचें ? गगन कीं भुवन व्हावयाचे
किती हें फूल ? ॥ फूल फुलायाचें ? ॥ प्राण कीं ज्ञान व्हाव
किती हें फूल ? ॥ फूल फुलायाचे ? ॥ प्रेम कीं ब्रह्म व्हावया
गोगरा मम हा ॥ हा फुलवुन सारा ॥ सजविशी कवणाचा तोरा
मोगरा मम हा ॥ हा आणुन बहरा ॥ गुंफिसी श्रीस काय गजरा ?
मोगऱ्याचा हा ॥ हा झेलुन झेला ॥ मांडिली काय पुष्प-लीला ? ॥

कळेना कां तू ।। तू मज फुलवीतो ? ।। कां विविध रूपें नटवीतो ? ।।
कळेना कांहीं ।। कांहीं मज तव हो ।। ईश्वरी जादुगिरी पाही ।।
तुझा हा जादू ।। जादू सहज होतो ।। शीण पण मला बहु येतो ।।
बहू शिणलों मी ।। मी फुलतां फुलतां ।। जन्मिया जीवा रक्षीतां ।।
बहू श्रमलों मी ।। मी श्रीला भजतां ।। भुकेचें पूजन तें करितां ।।
बहू दमलो मी ।। मी स्त्रीला स्मरतां ।। सुखाच्या मागूनी पळतां ।।
शांतता व्हावी ।। व्हावी भगवंता ! ।। तुझ्यासम केवळ या श्रांता ।।
शांतिचा शोध ।। शोध करित करित ।। हिंडलों साऱ्या हृदयांत ।।
वाटला मजला ।। मजला जणु समजा ।। सूक्ष्मतर विचार तो माझा ।।
तोंच दरवाजा ।। दरवाजा साचा ।। लोकहृदयांच्या वाड्याचा ।।
त्यांतुनी आंत ।। आंतमधें गेलों ।। शांतिचा शोध करित फिरलो ।।
शोधल्या खोल्या ।। खोल्या शांतीच्या ।। सर्व माड्या विश्रांतीच्या ।।
कशाची शांति ? ।। शांती विश्रांति ।। शांततेची केवळ भ्रांति ।।
कशाची शांति ।। शांतेच्या स्वांतीं ।। नाचती संतत संक्रांती ।।
कशाची शांति ।। शांतेच्या पोटीं ।। जन्मल्या तृष्णा शतकोटी ।।
[illegible]चा ।। स्मरणाचा मोठा ।। अमित ह्या तृष्णांच्या लाटा ।।
[illegible]तु ।। वस्तु असति जितक्या ।। जिवाच्या तृष्णा त्या तितुक्या ।।
[illegible] तृष्णा ।। तृष्णा ह्या कैशा ।। यदुत्तर कथिल मम निराशा ! ।।
[illegible] तृष्णा ।। तृष्णा केव्हां ह्या ।। प्रश्न हा सोडवील माया ! ।।
[illegible]ल्या तृष्णा ।। तृष्णा ह्या काय ? ।। नव्हे, जन्मली हाय ! हाय ! ।।
[illegible]न्मल्या तृष्णा ।। तृष्णा कां खास ? ।। नव्हे, जन्मला स्वयंत्रास ! ।।

पावल्या तृष्णा ॥ तृष्णा कां जनन ? ॥ नव्हे, जन्मले जन्ममरण ! ॥
खरोखर ! तृष्णा ॥ तृष्णा ह्या नसती ! ॥ भासती भूतांच्या मूर्ति ! ॥
लोक हृदयाचा ॥ हृदयाचा वाडा ॥ ह्याच भूतांचा आखाडा ! ॥
दडति भूतें हीं ॥ हीं अंधारांत ॥ मनाच्या खोल तळघरांत ॥
जगांतिल वस्तु ॥ वस्तू लोभानें ॥ बळें भक्षील्या जीवानें ! ॥
म्हणुन वस्तू त्या ॥ त्या भूतें बनल्या ॥ जिवांच्या बोकांडीं बसल्या ! ॥
भूतगण घुमतो ॥ घुमतो जीवांत ॥ अकस्मात् येतो अंगांत ! ॥
भूतगण नाचे ॥ नाचे प्रमदांत ॥ क्रोध दिवट्यांच्या ज्वाळांत ! ॥
भूतगण बहु हा ॥ हा दंडम द्वाड ॥ लोभमुख प्रचंड खादाड ॥
थांबतो खाया ॥ खाया भूगोल ॥ अहंकाराचा वेताळ ॥
पाहतो ध्याया ॥ ध्याया सोत्कंठ ॥ जगाच्या नरडीचा घोट ॥
जादु भूतांनीं ॥ भूतांनीं केला ॥ जीव सारा वेडा झाला ॥
भूतबाधा ही ॥ ही जडली फार ॥ लोक करिती वेडेचार ॥
लक्ष्मिला दासी ॥ दासि करूं सजती ॥ विष्णु आपण होऊं बघती ॥
युवतिंना गोपी ॥ गोपीसम गणिती ॥ कृष्ण आपण होऊं बघती ॥
कीर्तिचा स्वर्ग ॥ स्वर्ग घेऊं झटती ॥ इंद्र आपण होऊं
तृप्तिची गंगा ॥ गंगा वरु वदती ॥ शंभु आपण होऊं
अरे वेड्यांनो ! ॥ वेड्यांनो थांबा ॥ भ्रष्टवूं नका नीति
दशेंद्रियगण तो ॥ तो दशमुख तुमचा ॥ छळ करी दया जानकी
नकोरे चिरडूं ॥ चिरडूं धर्माचा ॥ लोककालकम प्रेमाचा
नकोरे दवडूं ॥ दवडूं हृदयींचा ॥ पुण्य परमेश संयमाचा ! ।

पुरें गायन हें ॥ हें आक्रांताचें ॥ भवाच्या जाचाकाचाचें ! ॥
पुरें गायन हें ॥ हें संसाराचें ॥ सुखाच्या भासाचें साचें ! ॥
पुरें गायन हें ॥ हें या तृष्णांचें ॥ नव्हे, तृष्णांच्या शौर्याचें ! ॥
गुंफिला कुणि हा ॥ हा या तृष्णांचा ॥ हार विंचांच्या दंशांचा ! ॥
ठरविला कुणि हा ॥ हा हतसौख्याचा ॥ हार अग्नीच्या चटक्यांचा ! ॥
अर्पिला कुणि हा ॥ हा जीवा साचा ॥ हार मरणाच्या धसक्याचा ! ॥
कशाची शांति ! ॥ शांतेची भ्रांती ॥ जगामधिं नाहीं विश्रांति ! ॥
विकल करि मजला ॥ मजला सुंदरता ॥ पाहिमाम् आतां भगवंता ! ॥
विकल करि मजला ॥ मजला मम ममता ॥ त्राहिमाम् देवा श्रीकांता ! ॥
जाळ मदनाचा ॥ मदनाचा कंद ॥ प्रपन्नम् प्रसीद गोविंद ! ॥
धुंडिले सकळ ॥ सकल छंदफंद ॥ नाढळे काठें स्वानंद ! ॥
धुंडिले सकल ॥ सकल वेदमंत्र ॥ नाढळे कोठें स्वातंत्र्य ! ॥
कुणी तरि दावा ॥ दावा मज आतां ॥ कुठें हारवली मम समता ! ॥
सारुनी दूर ॥ दूर अंतराला ॥ भेटवा मज निरंतराला ! ॥
धांवगे धांव ॥ धांव आत्मकांते ॥ पावगे पाव मला शांते ! ॥
... ! ॥ आनंदा थांब ॥ पळु नको असा लांब लांब ! ॥
...शीं ॥ येशीं सौख्य देशीं ॥ जिवाला मधुर मधुर करिशीं ! ॥
... झुलशीं ॥ झुलशिं तोंच उडशीं ॥ उडवुनी नेशिं मन्मनाशीं ! ॥
...न माझें ॥ माझें तवसंगें ॥ जीव हा झुरे तुझ्या रंगे ! ॥
...ज्या आनंदा ॥ आनंदा पावें ॥ तुझें सायुज्य मला द्यावें ! ॥
...तल्या आनंदा ! ॥ आनंदा साच ॥ प्रिय मन्मुरलीधर तूंच ! ॥

मोदमय मधुरा ! ॥ मधुरा मुरलिधरा ॥ सुस्वरा मुरली अधरीं धरा ! ॥
घेउनी मुरली ॥ मुरली प्रतिभेची ॥ नादमय माझ्या कवितेची !
उभी त्वन्मूर्त ॥ मूर्त मन्मनांत ॥ सच्चिदानंदमया शांत ! ॥
करो ती गान ॥ गान प्रारंभा ॥ भक्तजन प्रेमपरा अंबा ! ॥
लेकरें जीव ॥ जीव तिचीं अमित ॥ स्फुंदतीं देह पाळण्यांत ॥
जगज्जननी ही ॥ ही सुखवो त्यांते ॥ गाउनी अंगाई गीतें ॥
प्रभू हा गातो ॥ गातो दिलरंगीं ॥ गुंगवी भृंगा सारंगी ॥
प्रभू हा घेतो ॥ घेतो निजपावा ॥ पारव्या मृदंग घुमवावा ॥
मोर समछंदें ॥ छंदें नाचावा ॥ गायनीं भुजंग डोलावा ॥
हरीचें गान ॥ गान ऐक हरणे ! ॥ पुरें, पक्षांनो किलबिलणें ॥
जीवगण जमला ॥ जमला गानाला ॥ महोत्सव थाटाचा बनला ॥
खुलवितां ध्यान ॥ ध्यान माधवानें ॥ फुलविलें रान वसंतानें ॥
गुंफिलें कुंज ॥ कुंज वल्लरींनीं ॥ घातले मंडप वृक्षांनीं ॥
हलविले पंखे ॥ पंखे वायूंनीं ॥ उधळिले सुगंध सुमनांनीं ॥
उल्हासित ऐशा ॥ ऐशा या काळीं ॥ दिवाळी ताऱ्यांनीं केली ॥
दिवाळीमध्यें ॥ मध्यें आनंद ॥ चंद्रज्योती उडवी चंद्र ॥
चंद्रिकेमध्यें ॥ मध्यें गोविंद ॥ गान गातसे प्रेमधुंद ॥
प्रभो ! तव मुरली ॥ मुरली सरस्वती ॥ सरस्वति गावो सुस्वर
रमणि ती आम्हां ॥ आम्हां मोहूनी ॥ रंजवू रमवूं गाऊनी ॥

—×—

REFBK-0005637
REFBK-0005637